

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

3

**(10-49) - SAĞLIK ÇALIŞANLARINA YÖNELİK ARTAN ŞİDDET OLAYLARININ
ARAŞTIRILARAK ALINMASI GEREKEN ÖNLEMLERİN BELİRLENMESİ AMACIYLA
KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU**

TUTANAK DERGİSİ

20 Aralık 2012 *Perşembe*

**(10-49) - SAĞLIK ÇALIŞANLARINA YÖNELİK ARTAN ŞİDDET OLAYLARININ
ARAŞTIRILARAK ALINMASI GEREKEN ÖNLEMLERİN BELİRLENMESİ AMACIYLA
KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU**

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

20 Aralık 2012 Perşembe

_____0_____

K O N U

Sayfa

İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesinden Dr. Mehmet Özgür Niflioğlu'nun sağlık çalışanlarına yönelik şiddet ve genç hekimlerin yaklaşımlarına ilişkin sunumu

1:23

İ Ç İ N D E K İ L E R

İİ

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:23

Uzm. Dr. Mehmet Özgür NİFLİOĞLU (Hekimler
Derneği Genel Sekreteri)

1:9, 13, 20:22

Candan YÜCEER

Tekirdağ

1:2, 11:12, 20,
22:23

Mehmet Hilal KAPLAN

Kocaeli

1, 8:9, 17:19, 21:23

Nurettin DEMİR

Muğla

7:8, 12, 17:20

İsmail TAMER

Kayseri

7, 17, 19, 22:23

Kadir Gökmen ÖĞÜT

İstanbul

9

Cemalettin ŞİMŞEK

Samsun

9:11, 17, 19:20

Aytuğ ATICI

Mersin

12:15, 17, 19, 20

Muzaffer YURTTAŞ

Manisa

20

Açılma Saati: 12.07

Kapanma Saati: 13.20

BİRİNCİ OTURUM

20 Aralık 2012 Perşembe

Açılma Saati: 12.07

BAŞKAN: Necdet ÜNÜVAR (Adana)

BAŞKAN VEKİLİ: Mustafa BALOĞLU (Konya)

SÖZCÜ: İsmail TAMER (Kayseri)

KÂTİP: İlnur İNCEÖZ (Aksaray)

(Oturum, Sözcü İsmail Tamer tarafından açıldı)

_____0_____

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, sağlıkta şiddetle ilgili komisyonumuz çalışmalarına devam ediyor. Yaklaşık üç aydan beri yapmış olduğumuz çalışmalar...

Bugün de İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesinden değerli bir konuğumuz var. Doktor Mehmet Özgür Niflioğlu'nun sağlık çalışanlarına yönelik şiddet ve genç hekimlerin yaklaşımına ilişkin sunumunu dinleyeceğiz. Biz, Hocamıza hem hoş geldin diyoruz...

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Hoş bulduk, teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – ...hem de sözü değerli meslektaşına bırakıyorum.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Ben, sunuma geçmeden önce...

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – “Genç hekimler...” Yaşlı hekimler değil, genç hekimler...

BAŞKAN – Yok, “genç” dedim ben.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Ben, sunuma geçmeden önce, öncelikle herkese günaydın diyorum.

Dün, Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesine birlikte gittik hep beraber ama şimdi bir bilgi aldım ben. Sanatoryum'da, bizden bir gün önce, bir doktor bey ya da doktor hanım -tam bilemiyorum, belki sizlerin haberi vardır, onu da bilmiyorum ama- bayağı darp edilmiş, şiddete maruz kalmış. Bizim de geldiğimizi öğrenmişler ve biraz gönül koymuşlar ama ben haberimizin olmadığını şimdi ifade ettim, yeni duydum çünkü arkadaşlardan. Yani, bu konuda bir çalışma yapıp en azından belki bir ziyaret -tekrar bir geçmiş olsun- yaparsak...

BAŞKAN – Tamam.

Ahmet Bey, bunu not alalım da...

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – ...gönüllerini alırsak iyi olacağını düşünüyorum çünkü benim de şu an haberim oldu, tam da bilgim yok. Bilgi alınca da paylaşırım.

BAŞKAN – Uzak mıydı oraya? Sanatoryum...

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Karşı karşıyaydı.

BAŞKAN – Öyle mi? Karşı karşıya mıydı?

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Sanatoryum’da Eğitim Araştırma Hastanesi...

BAŞKAN – Haberimiz olmadı. Eğer haberimiz olsaydı, zaman olmamasına rağmen en azından gitmeyi denerdik ama biz bunu telafi etme yoluna gidelim.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Ben ifade ettim ama telafi etmemiz gerekiyor sanki.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum Sayın Yüceer.

Buyurun Hocam.

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Sayın Komisyon Başkanım, saygıdeğer milletvekillerim; öncelikle davetiniz için teşekkür ederim.

Size öncelikle kendimle ilgili kısa bir bilgi vermek istiyorum.

Türkiye’de daha “asistan hekim” kavramı yeterince anlaşılmamış ve ortada yokken biz İzmir’de birkaç arkadaşımızla beraber asistan hekimlerin gerek özlük hakları gerek çalışma şartlarıyla ilgili çalışmalara başlayarak ve bu bağlamda “asistanhekim.org” adı altında bir site kurarak Türkiye’de bir farkındalık yarattık. Yaptığımız işler, icraatlar çerçevesinde Sağlık Bakanımızla da görüşüp bazı genelgeler çıkartma şansımız oldu Türkiye’deki asistan hekimlerle ilgili. Bu bağlamda, Türkiye’de bir eğitim ve araştırma hastanesinde seçimle gelen ilk asistan hekim temsilcisi oldum. Aynı zamanda, Uzmanlık Dernekleri Eşgüdüm Kurulu TTB’de Asistan ve Genç Uzman Hekimler Çalışma Grubu Genç Başkanı olarak görev yaptım ve Türkiye’de hekimlere yönelik yayın yapan ilk sosyal medya platformunu kurduk. Haftalık çoğu ziyaretçisi 1 milyona yaklaşıyor zaman zaman. Bununla beraber, yakın dönemde Hekimler Derneği adı altında bir dernek kurduk. Onun da Genel Sekreterliğini yapıyorum. Önümüzdeki dönemde bu derneğin de lansmanını yapacağız.

Sunum planım şu şekilde olacak: Öncelikle sağlıkta şiddet sürecinden bahsedeceğim, sonra bu süreçteki bizim çalışmalarımızı aktaracağım. Ve yaptığımız bir anket var. Gördüğümüz kadarıyla şu ana kadar -hani- alanında yapılan tek anket. Onunla ilgili bilgiler vereceğim, talep ve önerilerimizi söyleyip sonuçla kapatacağım. Zaten, herhâlde bugüne kadar birçok sunum yapan kişi burada önerilerini ve taleplerini iletmıştır diye düşünüyorum. O yüzden hızlı bir şekilde toparlayıp sunumu sonlandıracağım.

Öncelikle şöyle başlamak istiyorum: Daha “sağlıkta şiddet” konusu gündemde yokken 2011 yılında bir hekim arkadaşımızın darbı sonrasında 1.000’e yakın asistan hekim arkadaşımız bir araya gelerek Sayın Cumhurbaşkanımız Abdullah Gül’e bu konuda çözüm için adım atılması yönünde bir mektup, bir kargo yolladık 29 Nisan 2011 tarihinde. Sağlıkta şiddetle ilgili, sağlıkta şiddet sorunsalı

olduğunu, bu sorundan en çok Türkiye’de genç hekimlerin etkilendiğini, özellikle de 25-35 yaş arası hekimlerin etkilendiğini, bu konuda kendisinin siyaset üstü bir adım atması noktasında talebimiz olduğunu ilettik. Bu süreç, altı ay, bir yıl oldukça sessiz geçti, fazla bir şiddet haberi olmadı ama biz durumun takipçisi olduk. Derken Şubat 2012’de -bilmiyorum, görüntüleri görüp izleme şansınız oldu mu?- bir hekim arkadaşımızın boğazı bıçakla kesildi yani çok ciddi bir yaralanması olmadı ama boğazı bıçakla kesildi. Biz bu durumdan sonra oldukça üzüldük ve yüz binlerce sağlık çalışanını “Şiddete Karşı Tek Yumruk” adı altında bir araya getirme noktasında bir çalışmaya başladık ve bunu Türkiye tarihinin en büyük sosyal medya eylemi olarak duyurduk çünkü amacımız sağlıkta şiddet olduğuna kamuoyunun dikkatini çekmekti. “Hekime şiddete hayır”, “Sağlıkta şiddete hayır” tag’lerini kullanarak bu konuya gündemde yer ayırtmaya çalıştık ve 14 Mart tarihinde vatandaşlarımızın sağlıkta şiddete karşı bizimle beraber olması için, herkesin oturduğu yerden bu konuyu Twitter’da -güncel deyimle- TT yapması için bir çalışma başlattık ve bir Facebook grubu kurduk. Bu Facebook grubu birkaç gün içerisinde 20 bin üyeyi aştı ve ortak çalışmalara başladık. Bu çalışmalarımızın neticesinde de şöyle bir basın açıklaması yaptık. Özetleyecek olursak, bu basın açıklamasında sağlıkta şiddet konusunda toplumsal farkındalığın artmasını, medya kuruluşlarıyla iletişime geçerek bu konun işlenmesini ve Türkiye Büyük Millet Meclisinden bu konuda adım atılmasını talep ettik. Bunu yaptığımız dönem 20 Şubat 2012’ydi, daha yani ortada hiçbir şey yoktu aslına bakarsanız. Ardından Nisan 2012’de, ne yazık ki, rahmetli hekim arkadaşımız Ersin Arslan’ı kaybettik. Tabii, bugünden sonra bizim de biraz ister istemez tansiyonumuz yükseldi. Bu bağlamda, biz, şiddet konusunu bir grup olarak ilk defa gündeme getiren grubuz, Sayın Cumhurbaşkanına ileten grubuz; ilk defa sosyal medya eylemini yapan, bunu Türkiye’de, en azından sosyal medyada gündeme taşıyan ve bu bağlamda ilk defa “Bu konuyu genç hekimler nasıl algılıyor?” onu incelemek için bir anket düzenleyen grubuz, genç hekimleriz. Bu bağlamda bir anket düzenledik. Bu anketimiz, web sitesinde yaklaşık 30 bin kişi tarafından görüntülendi ve 1.304 hekim tarafından dolduruldu.

Az önce söylediğim tespiti bu noktada tekrar etmek istiyorum: Sağlıkta şiddete maruz kalanların çoğunluğu ne yazık ki -benim de içerisinde bulunduğum- 25-35 yaş grubu. Bilmiyorum sayın komisyonumuzun bu konuda bir çalışması ve araştırması oldu mu ama ben özellikle birinci talep olarak 25-35 yaş arasındaki hekimlere komisyonun daha çok eğilmesi gerektiğini düşünüyorum. Şunu da ifade etmek istiyorum: Burada söylediklerim benim kişisel fikirlerim değil; bize iletilen binlerce e-posta, mesaj, tweet, onların sonucunda çıkan öz bilgiler. Şahsi kanaatlerimi şahsi kanaatim adı altında size ayrıca bildireceğim.

Bu bağlamda bir anket yaptık, dedik. Web siteleri, elektronik posta, sosyal medya sayfalarımız ve sözel olarak arkadaşlarımızdan bunu talep edip bu anketi düzenledik. Ankete katılanların yaş grubunun, büyük kısmı -daha önce de belirttiğim gibi- 25-35 yaş arasındaki hekim arkadaşlarımızdı. Yaklaşık yüzde 60’a tekabül ediyor. Bir ikinci grup 35-40 yaş arasındaki hekimlerimizdi. Az önce “yaşlı hekimlerimiz” dediniz, onlar da katıldılar ankete. Az da olsa 65 yaş ve

55-65 arasında hekimlerimiz de bu ankette görüş bildirdiler. Ankette dağılım hemen hemen homojendi ama bu noktada anket verilerine göre ben bir konuya dikkat çekmek istiyorum: Yaklaşık yüzde 31'i asistan hekimdi. Yüzde 34'ü uzman hekimdi, yüzde 19'u partiyen hekimdi. Bu 3 grup önemli. Özellikle pratisyen ve asistan hekim dediğimiz grup ve uzmanların bir kısmı yine genç hekim grubundan oluşuyor. Yine öğretim üyeleri, aile hekimleri az olsa da katılım gösterdiler.

Şu soruyu sorduk: "Mevcut şiddet haberleri hekimlik pratiğinizi nasıl etkiledi?" Gözle görünür aşikâr bir çoğunluk, bu şiddet haberlerinden hekimlik pratiklerinin oldukça olumsuz etkilendiğini belirtti. "Peki." dedik. Bunun alt grup analizlerini yaptık. "O en çok olumsuz etkilenen grup hangisidir?" diye araştırdık. Şiddet haberlerinin en çok asistan hekimleri üzdüğünü, olumsuz etkilendiğini gördük. İkinci sırada ise aile hekimlerinin etkilendiğini, üçüncü sırada uzman hekimlerin... Git gide aşağıya doğru, öğretim görevlisi, pratisyen hekim... Burada çözemediğimiz, pratisyen hekimlerin neden daha az etkilendiği oldu. Yalnız, burada daha sonra şu sonuca vardık: Bazı genç hekimler kendilerini aile hekimi olarak nitelendirirken bazı genç hekimler kendilerini pratisyen hekim olarak nitelendirmiş durumdalar. O yüzden burada bir kavram kargaşası olabilir ama görünen o ki, şiddet haberleri şu anda en çok bu ülkenin sağlıklı geleceğinin garantisi olan asistan hekimleri etkiliyor.

Şunu sorduk katılımcılarımıza: "Sağlıkta şiddet haberlerini ilk nereden duydunuz?" Bu da bence güncelliği açısından önemli. Artık hekimler, vatandaşlar bir habere ulaşmak için radyo, televizyondan çok sosyal medyayı, interneti kullanıyor ve ikinci sırada da arkadaşlarından haber alıyor; hâlen daha kulaktan kulağa iletişim aslında bir anlamda devam ediyor. Bu bağlamda, İnternet ve sosyal medya, sağlıkta şiddet haberlerinin en çok duyulduğu, en çok takip edildiği platform oldu. Bu noktada bir parantez açmak istiyorum. Ne yazık ki Gaziantep'teki bu cinayet haberini ilk biz kendi platformumuz üzerinden verdik, ilk bize ulaştı; sonra dakikalar içerisinde, bunu yaptıktan, bu haberi geçtikten sonra İnternet sosyal medya gruplarının bu anlamda oldukça önemli olduğunu fark ettik biz. Dediğim gibi, Ersin Arslan cinayetinin bilgisi ilk defa bize geldi, aynı Melike Erdem'in intiharı gibi, onun da ilk bilgisi bize geldi ve yayınladık. Bu haberi geçtikten sonra anlık 3 bin 4 bin civarında bir ziyaretçi akını oldu. Yani, buradan şunu söyleyebiliriz: İnternet ve sosyal medya gençlere ulaşmada günümüzdeki en verimli yol diyebiliriz yani önümüzdeki dönem eğer şiddet komisyonu gençlere yönelik bir adım atmayı düşünürse İnterneti ve sosyal medyayı daha etkin bir biçimde kullanması daha ciddi faydalar gösterebilir.

Şiddet haberlerini en çok İnternet ve sosyal medya kullanarak öğrenen grup ise aile hekimleri ve pratisyen hekimler ama bu dediğim az önceki ilişki durumu burada da var. Aile hekimi ve pratisyen hekimleri olarak kendini tasvir edenler daha fazla olduğu için onlar ilk sırada. Öğretim görevlisi, uzman ve asistan olarak geriye düşüyor. Her grubun yüzde 50'den fazlası sosyal medyadan bu haberleri öğrenmesine rağmen, asistan hekimlerin bu kadar geride kalmasının herhâlde bulundukları ağır çalışma şartlarından olduğunu düşünüyoruz. Fırsatları olmuyor sosyal medyaya girmeye.

Şunu sorduk: “Hekim olarak kendinizi güvende hissediyor musunuz?” dedik. Hekimlerin yüzde 95’i kendilerini güvende hissetmediklerini bize ifade ettiler ve en çok güvende hissetmeyen grupla... Yani şöyle söyleyeyim: Yaş ilerledikçe, gençlikten yaşlılığa doğru gittikçe kendini güvende hissetme oranı da artıyordu yani gençler kendilerini daha çok güvende hissetmezken ileri yaş grubundakiler kendilerini daha güvende hissediyorlar. Buradan da çıkarılması gereken yine aynı sonuç var: Gençlik kendini fazla güvende hissedemiyor hekim olarak. En çok kendini güvende hissetmeyen grup ise uzman hekimler, sonrasında asistan hekimler olmak üzere devam ediyor.

Bir diğer anket sonucu ise meslek örgütüyle ilgiliydi. “Meslek örgütünüzün şiddet olaylarındaki yaklaşımını nasıl ifade edersiniz?” diye sorduk. Bu anket, bu gördüğünüz veriler tüm ankete cevap verenlerin verileri. Yaklaşık 4 kişiden 3’ü yani yüzde 75’i meslek örgütünün şiddet olaylarına yaklaşımını yeterli görmüyorlar ve bu oran da yaş ilerledikçe artıyor. Yani, 25-35 yaş grubundaki hekimler, diğer hekimleri göre, ortalamaya göre meslek örgütünün şiddet olaylarındaki yaklaşımını yeterli olarak ifade etmiyor. Tekrar söyleyeyim: Bunlar benim kişisel görüşüm değil, bunlar anketin sonuçları, objektif veriler. “Yeterli tepkiyi gösterdi.” diyen grup ise yüzde 23’lerde.

Bu bağlamda “Genç hekimler ne istiyor?” dediğimizde 4 maddede toplayabiliriz. Dediğim gibi, bize binlerce mesaj, yorum, Twetter’den öneri geldi; biz bunları da topladık. Genç hekimler, temelde 4 şey istiyor: 1’incisi, caydırıcılık olmasını istiyor şiddet olaylarına karışan kişilere karşı. 2’ncisi, saygı görmek istiyor. 3’üncüsü, güvenlik noktasında adım atılmasını istiyor. 4’üncüsü, adalet istiyor.

Adalet noktasında yapılan yasal düzenlemelerden haberimiz var. Bunların daha yaygın bir şekilde kamuoyunda yer bulmasını biz istiyoruz, daha yaygın bir şekilde ifade edilmesini istiyoruz.

Caydırıcılık konusunda bize en çok iletilen talep ise, kamu spotları oluşturulması noktasında. Sağlık Bakanlığının son dönemde yaptığı kamu spotları -bizim gözlemimiz ve diğer arkadaşlarımızın gözlemi- özellikle bu sigara konusunda oldukça etkili oldu. Bu bağlamda, Sağlık Bakanlığının, caydırıcılığı ve saygıyı ön planda tutan kamu spotlarıyla bu konuya dikkat çekebileceğini ve halkın bu konuda daha hassas ve temkinli davranmasını sağlayabileceğini düşünüyoruz.

Saygı noktasında ise şöyle bir öneri var genelde: Yerli diziler... Hatta dün akşam, “Kuzey-Güney” diye bir dizi var, -belki takip edeniniz oluyordur- orada şöyle bir sahne gerçekleşti: Bu sarışın olan kişi -ismini unuttum ben şu anda da- hekime, işte “Ben yoğun bakıma gireceğim, hastama bakacağım.” diyor. Hekim “Giremezsin!” diyor. “Yok, girerim.” vesaire. Hâlbuki orada senaryo yazarlara 1-2 kelime şu anlamda bir şey rica edilse: İşte, hekim “Giremezsin!” dediği zaman “Tamam, biz size saygı duyuyoruz, mesleğiniz şöyle, zaten zor şartlar altında çalışıyorsunuz, görüşünüze saygı duyuyoruz.” deyip çekilip gitse belki halkta bilinçaltı anlamında böyle bir tepkisel mesaj oluşmayacak. Bu bağlamda, özellikle en çok gelen taleplerden biri de, yerli dizilere bu mesajı işleyici “subliminal” dediğimiz bilinçaltı mesajların konulması.

Bir diğ er talep ise güvenlik. Burada benim şahsi g r    m ve genel g r    , özel g venliklerin hastanelerde yeterli etkinlikte olmadığı yönünde     n    zel güvenlikler hem i  leri sebebiyle, i  lerinde herhangi bir sıkıntı çıkmaması sebebiyle, isteğiyle hem de silahlı olmamaları sebebiyle biraz daha pasif davranıyorlar hatta şiddet olaylarında ortamd n ilk uzakla  an grup i  erisinde yer alıyorlar. O yüzden bizim önerimiz, özel güvenlik yerine polis te  kilatının hastanelerdeki etkinliğinin biraz daha artırılması. 11 Eylül olaylarından sonra Amerika u  u larına özel sivil polisler konu . Belki hastanelerdeki acil servislere ya da di  er kurumlara bu yönde bir eleman konup, güvenliğin örtülü bir şekilde, halkı vatandaşları da rahatsız etmeyecek bir şekilde sağlanması söz konusu olabilir ya da özel güvenlikle ilgili yeni yasa ve yönetmeliklerle özel güvenliğin eli güçlendirilebilir ama bu noktada, ilerleyen dönemde, özel güvenliğin bir kamusal yetkisi olmadığı i  in ba  ka sıkıntılar ortaya çıkabilir. Ben birçok arkadaşımızın dile getirdiği bu noktada bir adım atılması yönünde... Bu, tahminimce size çok söylendi. Hastane girişlerine x-ray cihazı... Tabii, burada sağlık hizmetlerine ula ılabilirlikte de i ebilece i algıyla ilgili bir sıkıntı çıkabileceği çok tartışıldı ama biz yine bu konuda nasıl birçok yere, alışveriş merkezlerine, havaalanlarına böyle girilemiyorsa hastanelere de en azından biraz daha... Hiçbir şey olmasa bile sembolik olarak bir kapının konup, onun altından insanların geçip kendilerini biraz daha gözetim altında hissetmeleri gerektiğini düşünüyoruz ve adalet istiyoruz. Bu konuda adımlar atıldı, bundan bilgimiz var, size daha önce de söyledim. Adalet noktasında atılacak adımlar, en azından kamu vicdanını ve bizlerin vicdanını rahatlatacaktır.

Sonuc olarak, dediğim gibi, 2011’de bizim dikkat çekerek ba ladığımız süreç, 14 Martta gündeme getirdiğimiz olaylar, arkasından i  te doktor arkada ımızı kaybetmemiz bizi  u sonuca vardırı : Biz, ge   hekimler olarak şiddet konusunu gündeme getirdi imizde ne yazık ki rahmetli doktor Ersin Arslan da ya ıyordu, Niğde’de bir hekim arkadaşımızın bo azı da kesilmemi ti ve birçok ge   hekim, daha darp edilmemi ti.

Bu bağlamda, biz ge   hekimler olarak ve belki de Türkiye Cumhuriyeti’nin gençliği olarak  unu istiyoruz: Bir şeyler söylediğimiz zaman, bir şeyleri gündeme getirdiğimiz zaman bunların dikkat alınmasını, bunlara önem verilmesini ve bu yönde çözüm amaçlı adımlar atılmasını talep ediyoruz ve de mevcut sorunlarımız i  in etkin adımlar atılabilmesi, sorunların çözülebilmesi noktasında ge   hekimlerin -bize en çok gelen talep, istek, bilgi bu- Sağlık Bakanlığına direkt ulaşabilecekleri, aracısız, direkt Sağlık Bakanlığına bağlı bir yapılanma istiyorlar yani “Bizim sorununuz  u, -nasıl İstanbul B y    hir Belediyesi’nde bir zamanlar “Beyazmasa” diye bir şey vardı- biz  unun  u şekilde çözülmesini istiyoruz.” Bir mesaj, bir tweet... Bu noktadan sonra bu sorunların etkin bir şekilde ele alınıp takip edilmesi. Türkiye’de ge   hekimlerin esas istediği, şiddet, vesaire ve di  er genel konuların kapsamında bu; muhatap alınabilmek. Bugün de muhatap aldığınız i  in te  ekk r ediyoruz.

(Oturum Ba kanlı ına Neodet   n var geçti)

BAŞKAN – Evet, çok te  ekk r ediyorum.

Genç hekimler onu istiyor, tırnak içinde “Yaşlı hekimler ne istiyor?” Gençlerin istediğini istiyor herhâlde. Ama hekimin yaşlısı genci olmaz tabii. Hekim, aslında, sürekli heyecan duyduğu sürece kendisini genç hisseden hekimdir.

Değerli arkadaşlar, Sayın Niflioğlu'na çok teşekkür ediyoruz.

Kusura bakmayın, biraz geç kaldım, arkadaştan açmayı rica ettim, sonra tam gelecekken bir bakan bey aradı; bir on dakika onunla görüşmek zorunda kalınca biraz daha gecikmiş oldum, bağışlayın.

Evet, sunumunuz için çok teşekkür ediyoruz.

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Biz teşekkür ederiz.

BAŞKAN – Başını kaçırdım ama en azından sonundaki o güzel mesajınızı alma fırsatımız oldu.

Şimdi, konuyu tartışmaya açıyoruz ve ilk sözü Sayın Demir'e...

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Yok, ben yaşlı hissetmiyorum.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – En genç o.

Ben...

BAŞKAN – İsmail Bey, sen daha mikrofonuna bile basmamışsın ama buyurun size...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Arkadaşımıza teşekkür ediyorum. Gerçekten de güzel bir sunum yaptı. En azından biz yaşlı olsak da genç hekimlerin problemlerini, olabilecek sıkıntılarını burada da ifade etti. Tabii sizi kutluyorum. Özellikle 2011 yılında ilk defa hem Cumhurbaşkanımıza hem Meclise hem Bakanlığımıza öneri paketini sunmanız takdire şayan bir durum. Tabii, sağlıkta şiddetli araştırmak adına genç hekimlerin de fikirlerini burada almak önemliydi. Ben teşekkür ediyorum.

Bir şey dikkatimi çekti bu yapmış olduğunuz ankette hekimlerin “Hekim olarak kendinizi güvende hissediyor musunuz?” sorusuna yüzde 95 “Hayır” yanıtını aldığınızı söylediniz.

Yine, aynı şekilde bunu kaç kişi üzerinde yaptığınızı ben kaçırdım, kusura bakmayın.

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – 1.400 civarında.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – 1.400 hekim iyi bir rakamdır. O açıdan bizim de bunu dikkate almamız gerektiğini ifade etmek istiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Özgür Bey, notlarınızı alın, bütün arkadaşlarımız konuştuktan sonra topluca cevap verirsiniz.

Buyurun Değerli Hocam, Sayın Demir.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Tabii, uzun yıllar İzmir'de hem okudum hem ihtisasımı orada aldım, çalıştım özelde, resmî olarak, SSK Ege Doğumevi Başhekimliğini yaptım, İRENBE'nin de kurucusuyum ben.

Teşekkür ederim. Yalnız tabii burada sizler çok iyi izleniyorsunuz, takip ediliyorsunuz ama bir iki eksik noktalar var, bunu da eğer bu kayıtlarınıza alırsanız... Özellikle Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri olarak, biz muhalefet grubu olarak, Cumhuriyet Halk Partisi milletvekilleri olarak 12 Şubatta -12 Şubat dolaylarında veya ondan biraz önce de olabilir, sayın hocam iletecektir size o konuda- Sayın Hocam, bir araştırma önergesi verdik ve 14 Martta da bu araştırma önergemiz Meclise geldi ve Mecliste reddedildi. Bunları belirtmeniz lazım, tarihe geçmesi gerekiyor, bunlar önemli. Hüseyin Hoca'mız gelmedi ama o arada Cumhurbaşkanı'na yazdığınız mektuptan bahsettiniz ve Ersin arkadaşımız öldürüldükten sonra bu işin araştırma önergesi olarak Mecliste görüşüldüğünü söylediniz, aradaki süreci belirtmediniz. Onu belirtirseniz, sayfalarınızda da yazarsanız size tarihlerini verecek şimdi.

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Memnun olurum.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Onu belirtin. Biz bu konuda muhalefet olarak görevimizi yaptık Meclise anlatamadık, iktidara anlatamadık ancak bir arkadaşımız yaşamını kaybettikten sonra Cevdet Bey bana dedi ki: “Ya Hocam haklıymışsınız, bunu bir daha gündeme getirelim.” Ondan sonra gündeme tekrar geldi, konu böyle; bunu söyleyeyim. Yani onların kayıtlara geçmesinde büyük yarar var. Ama, gençlerin bu şekilde duyarlı olması, konuşması ve bu sürece katılması en azından Türkiye’de demokrasi adına, örgütlenme adına güzel bir çalışma olarak sizleri de kutluyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkürler.

Sayın Kaplan...

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Önce değerli meslektaşına, Sevgili Özgür’e sunumu için teşekkür ediyorum ancak sunumunu çok kapsamlı bulduğumu ve sonucu almak açısından yeterli olduğu noktasında hemfikir değilim. Yaptığınız sunumun içerisinde sanki bir çalışma... Ne çalışması? Sosyal medya üzerinden size başvuran hekim arkadaşlar üzerinde bir çalışmanız var. Anket diye söylediğinizin içerisinde henüz asistan hekimi ile aile hekimi, pratisyen hekim arasındaki bir dengenin dahi olmadığı, tespit edilmediği bir nokta var. Örneğin, aile hekimleriyle pratisyen hekimlerin hangi kategoride olduğu soru işareti. Şiddetin en çok kimi olumsuz etkilediği noktasındaki verinizin birinde asistan hekimler yüzde 95’le gözüküyor ama bizim de şu ana kadar yaptığımız tespitlerde en çok şiddete maruz kalan yerlerin acil ve poliklinikler olduğu göz önünde bulundurulursa bu size müracaat edenlerle, bize sunduğunuz veriyle şu andaki veriler arasında bir çelişki olduğunu hatırlatmak istiyorum. Ben, o nedenle, sizin bir anketten ziyade sadece sosyal medya aracılığıyla sizlerle paylaşımların derlendiği bir nokta olduğunu, bu nedenle de çok tatminkâr bulmadığımı ifade etmek istedim.

Başka bir nokta: Sayın hocam değindi, yüzde 95 hekim arkadaşların güven noktası... Güvendedeki kasıt ne? Yaşamsal güven mi, iş güvenliği mi? Bu da çok net değil. Tahmin ediyorum,

şimdi, şu anda herhangi bir hastaneye, herhangi bir basın mensubu televizyonu ve kamerayı alıp konuşsa bu oran bu kadar çıkmaz diye düşünüyorum.

Merak ettiğim, eğer en çok etkilenen asistan hekimler ise Türkiye’de kaç asistan hekim var, kaç tane uzman hekim var, kaç tane pratisyen hekim var ya da aile hekimi var? Bu oranları ve şiddetin maruz kaldığı yerleri göz önüne getirdiğinizde verinin sizlerin söylediğiyle uyuşmadığını anımsatmak istiyorum.

Teşekkür ediyorum ama tüm bunlara rağmen emeğinizden dolayı teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Kaplan.

Sayın Öğüt, buyurun.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Teşekkür ediyorum.

Size de teşekkür ediyorum sunumunuz için.

Öncelikle genç meslektaşlar olarak sosyal medyayı bu kadar iyi kullanmanızı tekrar tebrik ediyorum. Ama şöyle de bir sıkıntı var: Bu sosyal medyayı kullanmak doktorlar, hekimler, okumuşlar arasında bile çok az boyutta. Gençler bu işi çok kullanıyorlar, haklısınız ama o yaşlı hekimler veyahut da belli bir yaştan üzerindekiiler maalesef kullanmıyorlar. Bu ankette “30 bin görüntüleme” ne demek? Onu ben anlayamadım.

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Sayfaya girme anlamında. Yani giriyor, dolduran var, doldurmayan var, çıkıyor.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Anladım. 1.300 hekim arasında yapılmış ve şey olarak yapılmış yani yazılı değil bu, sayfayla yani İnternet yoluyla yapılmış değil mi?

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Tabii, İnternet yoluyla.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – İnternet yoluyla yapılmış şey. Onu öğrenmek istedim çünkü en son şeyde de tabip örgütlerinin bu işe yeteri kadar müdahil olmadığını düşünen oranı yüzde 75 gibi inanılmaz bir rakam. Yani ben baştan itibaren bu işleri takip eden insanlardan birisi olarak en son yürüyüşümüzü söyleyeyim size: 12, 13, 14 bin kişi Çapa’da Tabip Odası önderliğinde yürüyüş yapıldı yani inanılmaz bir yürüyüşü. Ersin Arslan için bir gece yapıldı -Antep’te bile değil İstanbul’da 5 bin kişi hıncahınç doldurmuştu, ki buralar da yani para verilerek girilen yerler, öyle şey de değil yani o anlamda biraz daha bu işlerle ilgili insanların bu ankete çok fazla girmemiş olduğunu düşünüyorum. Yine de çok başarılı bir iş olduğunu söylemek istiyorum.

BAŞKAN – Kadir Bey çok teşekkür ediyorum.

Cemalettin Bey buyurun lütfen.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli komisyon üyesi arkadaşlarımız ve bugünkü misafirimiz Özgür Bey’e de “hoş geldin” demek istiyorum, sunumu için de teşekkür ediyorum.

Epeyce bir süredir bu sağıltaki şiddet konusunda kafa yoran bir komisyonuz ve çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Çok değişik tarafları dinledik burada. Buna sebep olan yani böyle bir Komisyonun kurulmasına sebep olan özne, esas sebep neydi? Son yıllarda sağık çalışanlarına karşı şiddetin arttığı noktasında Mediste bütün partilerin birleştiğı ve bu konuyla alakalı bir araştırma yapılmasına gerek duyulduğu için bugün buradayız değerli arkadaşlar. Demek ki son zamanlarda, son yıllarda, son senelerde, her neyse bir hekime, sağık çalışanlarına karşı şiddette artış olduğu için bugün buradayız. Onun için, öncelikle ben bu son yıllarda yapılan değişikliklerin sorgulanması gerektiğini düşünüyorum. Yani “Neler yapılmış? Neticesinde niye bu noktaya gelinmiş?” onu iyi analiz edersek belki daha iyi sonuç alırız diye düşünüyorum. Dolayısıyla, şimdi son yıllarda ne yapıldı?

1) Aile hekimliğı kuruldu.

2) Performans sistemi uygulandı, muayenehaneler kapatıldı, hastaların hekime erişimi kolaylaştırıldı.

Şimdi aile hekimliğı kuruldu ama bir sevk sistemi getirilemedi. Buna da -Sayın Başkanın da ifade ettiği gibi- mazeret olarak “Burada çok yığılmanın olacağı, dolayısıyla Türkiye’de böyle bir şeyi, işte aile hekimlerinin bu yükü kaldıramayacağı deyimiyle sevk sistemi getirmekte zorluk çekildi.” denildi. Ancak tabii bu aile hekimliğinin esas amacı sevk sistemidir, sevk mutlaka getirilmelidir. Yani, şimdi son yıllarda şöyle söylemlerle “Haydi, hastalar, millet hastanelere koşsun, her tarafa gidebilir.” anlayışı içerisinde yoğunluk arttı. İşte bunlar bir bütün olarak da uygulanırken, hasta ve hasta yakınlarının işlerini önceleyen, onların işlerini kolaylaştıran, hekime erişimi kolaylaştıran bir tarzda programlar geliştirirken hizmet sunucularının sistemdeki sorunları ötelendi ve onlar âdeta hiç dinlenmedi, onlardan insanüstü bir yaklaşımla hizmet sunmaları istendi.

Dolayısıyla da bir de performans sistemi eklenince bunun arkasına... Çünkü hep “performans sistemi” diyoruz arkadaşlar, hakikaten bu sistem sürdürülebilir bir sistem değil yani bunun çalışanların mutlaka özlük haklarına yansması gereken bir sistem olduğunu düşünüyorum. Çok güvensiz bir sistem. Hekimler hekimlerle çatışıyor, hastaneler hastanelerle çatışıyor. Aynı puanı almanız, hatta aynı meslektaşınızdan, aynı branştaki meslektaşınızdan daha fazla puan almanız bile “A” hastanesindeyiz diye ondan daha az ücret alabiliyorsunuz. Niye? Hastanenin puanlaması, hastanenin borçları -hastanenin diğer hastanelerle- ödemeleri vesairesi oluyor. Dolayısıyla performans sistemindeki hekim arkadaşımız -bu kadar puan yaptım- ne kadar para alacağını bilemediğı için kafası karışık. Hastalar da yoğun bir şekilde geliyor. Bu da çatışmacı ortamı geliştiriyor diye düşünüyorum. O bakımdan bunu önemsemek lazım. Bu performans sistemini tekrar gözden geçirmek gerekiyor bana göre.

Bir de bu sistem geliştirilirken taraflarla, birbirimizle hakikaten biraz sağırlar diyalogu uygulandı yani sağık çalışanlarının dernekleri, sivil toplum kuruluşları, özellikle de Türk Tabipleri Birliğıyle bir sağırlar diyalogu uygulandı, hiç birbirine bakılmadı. “Âdeta siz yanlış düşünüyorsunuz, biz doğruyu yapıyoruz.” şeklindeki bir anlayışla bir ortak akıl geliştirilemedi diye düşünüyorum.

Bunlar da bir bütün olarak değerlendirildiğinde hastane çalışanlarının ve hekimlerin de bu sistem içerisinde biraz itibarsızlaştırıldığı ve dolayısıyla işte “Kolay erişebiliriz, siz bizim için varsınız.” anlayışı... Öyledir esasında, hakikaten hekimler ya da hastane çalışanları hastalar için oradadırlar ama bu, abartılı bir yaklaşımla, hastane çalışanlarına ve hekimlere karşı bir kışkırtma aracı gibi algılandı toplumda. Toplum algısını değerlendirmek için söylüyorum onları. O anlamda, dediğimiz gibi, müracaat sayısı nitelik olarak artırıldı ama yani kişi olarak 7-8’e ulaştı ama nicelik olarak elbette hedefe ulaşamadı yani hastalar ön kapıdan girip arka kapıdan çıkar hâle geldiler. Neden? İşte bir hastaya ayrılması gereken zaman Dünya Sağlık Örgütünün verdiği süreden çok çok daha az oldu çünkü hekim o kadar zaman ayıramadı. Çünkü gelen her hastaya bakacaksın, geriye döndürürseniz hastalarınızı, sizleri... Tehdit anlamında demeyeyim ama böyle zorlayan, baskılayan bir anlayışla hekimlere yaklaşıldı yani hastaneye kabul etmeyen hekimi ve hastaneyi işte şöyle yaparım, böyle yaparım gibi hastane sahipleri diyebileceği miz siyasi iradede bu şekilde açıklamalar yapıldı. Dolayısıyla da hastalar, kışkırtılmış hasta topluluğu olarak hastaneye müracaata gelmeye başladılar, öyle algıladılar bunu. Dolayısıyla, bu son gelişmeler de bunların bir bütün olarak...

Bir de güvenlik sisteminin mutlaka hastanelerde artırılması gerektiğini her zaman söylüyorum. Bir de güvenlik sistemi artırılırken cezalarda da artırılma gidilmesi yani cezalandırılmazsa yanına kâr kalıyor. Çünkü hastanede doktorunu, bir hekimi bıçaklayana -Samsun Tabip Odasının raporunda vardı galiba- otuz gün mü, üç ay mı ne, kahvehaneye gitmeme cezası vermişler ama hakime bir tane tokat attı birisi asansörün şeyinde -medyada da yer aldı- hemen içeriye atıldılar. Yani şimdi o da kamu çalışanı, o da kamu çalışanı; işte ikisinin arasındaki farkı görün. O bakımdan, bu cezalar eğer yazılı olarak varsa da hayata geçirilmesi ve hassas davranılması konusunda bir şeyler yapılması gerektiğine inanıyorum.

Ben tekrar teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

Sayın Yüceer, buyurun lütfen.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Teşekkür ediyorum Başkan.

Ben siz gelmeden önce bir bilgiyi paylaştım -tabii doğrulatmamakla beraber- tekrar etmek istiyorum bu bilgiyi.

BAŞKAN – Buyurun.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Bildiğiniz gibi dün biz “Beyaz Kod” uygulaması için Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesini ziyarete gittik. Bizden bir gün önce -tam karşı karşıya hastaneler zaten- Sanatoryum Hastanesinde hekime yönelik-bir milletvekilimizin eşi o hastanede çalışıyor- bir şiddet, darp yaşanmış. Bizden sonra da sanki biz haberdarız ama onları ziyaret etmemişiz gibi bir algı oluşmuş. Ben, tabii ki, önce doğrulatmak taraftarıyım bu bilginin...

BAŞKAN – Sanatoryumda Hastanesinde mi?

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Sanatoryum’da olmuş. Bir gün önce bir şiddet olayı olmuş yani öyle de bir algı oluşmuş, bu anlamda en azından haberdar...

BAŞKAN – Haberimiz yok ama ondan.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Ben de onu ifade ettim ama öyle bir algı oluşmamış bizden sonra. Hani, haberdarız da ziyaret etmemişiz gibi bir algı oluşmuş. Dolayısıyla bilgiyi tabii ki doğrulattıktan sonra, artık Komisyonumuz tarafından takdir nasıl olursa...

BAŞKAN – Nasıl yapalım, bir öneriniz var mı?

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Bir ziyaret olabilir, telefonla arama olabilir, artık takdir sizin tabii ki.

BAŞKAN – O zaman arayalım.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Gidilebilir.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Gidilebilir yani anlatmak ve iletişime geçmek taraftarıym tabii doğrulattıktan sonra.

BAŞKAN – Olur.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Mesela dün benim gördüğüm kadarıyla orada çalışanlar, sağlık çalışanları yoktu, işte daha çok hekim düzeyinde vardı, onlar da birazcık daha... Yani zaman az diye ben talep etmedim, zaman yoktu. “Niye sağlık çalışanları yok burada?” diyecektim. Hadi dedim şimdi araya şey girmesin diye şey yapmadım, onları da... Çünkü sadece hekimler değil bizim, sağlık çalışanlarını da alırız, onlara da bir uğranız, orada bir yemek gibi bir şey olur...

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Bir de sorum olacak tabii ki sayın meslektaşımıza.

Ben öncelikle tabii ki emeğiniz ve sunumunuz için teşekkür ediyorum ama Sayın Kaplan’ın değerlendirmelerini de destekleyecek bir soru sormak istiyorum. Anket soruları çok net değil işin açıkçası, hani, gerçekten çok da belirgin değil. “Mesela, mevcut şiddet haberleri hekimlik pratiğinizi nasıl etkiledi?” sorusuna yüzde 92 olumsuz... Ama verdiği tedaviyi mi etkiledi, şevkini mi kırdı, bunun alt şıkları var mıdır, buna dair bir değerlendirme var mıdır? Ki, bizim için önemli olan budur ya da “Meslek örgütleri yeterli tepki göstermedi.” diyenler için yüzde 74 gibi bir rakam verildi ama ne eksik kaldı yani meslek örgütleri neyi yaptı da neyi yapmadı? Buna dair bir sorgulamamız var mı anketimizde, bir değerlendirmeniz var mı bu konuda?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Yüceer.

Sayın Atıcı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Öncelikle bir süredir komisyonumuzun adının her nasılsa farklı telaffuz edildiğine şahit oluyorum. Komisyonumuzun adı “Sağlık Çalışanlarına Yönelik Artan Şiddet Olaylarının Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi”dir. O yüzden, en başta sizden Sayın Başkan ve diğer milletvekili arkadaşarımdan da komisyonumuzun adını telaffuz ederken doğru telaffuz etmelerini

istirham edeceğim çünkü sağıltaki şiddetin araştırılması gibi deyip... Hayır, sağıltaki artan şiddeti araştırıyoruz ve 4 grup da sağıltaki şiddet olaylarının arttığını kabul ederek ortaklaşa bir karar vererek bu komisyonu kurmuştur, önce bu tespiti yapmak istiyorum.

Şimdi, arkadaşımızın sunusu hakikaten kayda değer bir sunudur. Her şey bilimsel değildir. Şimdi, masaya yatırarak olursak bu anketi, istatistiklerini, şunları bunları yani birçok kulp bulabiliriz - birçoğumuz da akademisyen zaten- şurası olmamış, burası olmamış diyebiliriz ama her şey bilimsel değil. Kardeşim, yani 1.500 tane hekim diyor ki: "Artan şiddet olayları beni olumsuz etkiledi." Yüzde kaç diyor? Yüzde 92'si. Yüzde 95'i diyor ki: "Ben kendimi güvende hissetmiyorum."

Şimdi, her zaman Mecliste oranlarınıza güvenerek "Şu kadar oy aldık, şu kadar sesiniz çıkacak, şu kadar konuşma süreleri ayarlansın..." Yüzdelelerden bahseden bir Hükûmet olarak, herhâlde bunu dikkate alacaksınız. Yani, 1.500 tane yaklaşık hekim diyor ki: "Benim hayatım güvende değil." Yüzde 95'i diyor hekimlerin. Şimdi, bu mutlaka dikkate alınacak.

Arkadaşımızın sunusu üzerine çok fazla bir şey söylemeyeceğim ama buradaki sunuların tamamı elimizde var, çok dikkatli bir şekilde dönüp dönüp okuyoruz ve bunların rapora nasıl yansıtılacağını kelime kelime takip edeceğiz. Umarım, İnternet komisyonunda yaptığımız gibi ortak, muhalefet notu yazmaya gerek kalmadan ama burada konuşulanları... Bakın, bizim milletvekili olarak konuştuklarımızı değil Sayın Başkan, buraya çağırılan ve benim kişisel olarak dahlimin olmadığı yani ille şu gelsin... Bir tek TTB ve Sağlık Bakanlığı dışında çok şey yapmadık, bildirmediğimiz çünkü bunlar önemli taraflardı. Buraya gelip de konuşan arkadaşlarımızın net bir şekilde rapora yansıtılması gerektiğini düşünüyorum, bu konuda çok titiz olacağımızı şimdiden ifade ediyorum.

Şimdi gelelim araştırma önergemize: Ben hemen belgeleri rica ettim, arkadaşlarım bana getirdiler. Efendim, 18 Ekim 2011 tarihinde 81 sıra sayısıyla grubumuza araştırma önergesini vermişiz, aynı gün Meclise gitmiş, 26 Ocak 2012'de değerli kardeşim biz bunu Genel Kurulda görüşmüşüz ve "Sağlık çalışanından hekime ve diğer sağlık çalışanlarına yönelik şiddet olaylarının sayısı gün geçtikçe artmaktadır, çözüm yolları araştırılsın." diye kısaca söyleyebileceğim şekilde vermişiz. 26 Ocak 2012'de Genel Kurulda tartışmışız ve AKP milletvekillerinin oylarıyla da reddedilmiş. Bugün gibi hatırlıyorum, çok üzül müştüm, hekim milletvekilleri de "Hayır, şiddetin araştırılmasına gerek yok." demişlerdi, ben de onlara "Sizi halka şikâyet edeceğim." demiştim; buyurun...

Sonra, 19 Nisan 2012, bu sefer Ersin katlediliyor, hemen arkasından tekrar bir önerge veriyoruz, bu sefer kabul ediliyor ve bugün de buradayız.

Şimdi, bu anketten önemli bir iki noktayı daha söyleyeceğim: Bir tanesi, hekimlerin önemli bir kısmı -yanlış aklımda kalmadıysa- yüzde 75'i meslek odalarının yeterince ses çıkarmadığı görüşünde. Çok ilginç bir tespit bu yani gerçekten... Doğru mu rakamımız acaba?

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZMAN DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Yüzde 74.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yüzde 74’ü diyor ki: “Benim meslek örgütüm yeterince tepki göstermedi.” Diğer taraftan Sağlık Bakanı diyor ki: “Türk Tabipleri Birliği çok konuşuyor, bir kanun maddesi çıkaralım ve sesini keselim.” Nedir bu kanun maddesi? Hepinizin de bildiği gibi 6354 sayılı Kanun’da -eğer yanlışsam arkadaşlar düzeltebilirler- çıkan Türk Tabipleri Birliğinin kamunun yarısına iş yapamayacağını hükme bağlayan bir kanun maddesini tasarıya ekliyor ve bunu kabul ettiriyor. Buna rağmen yani hekimler diyor ki: “Az ses çıkıyor.” Bunu, mutlaka TTB’ye ileteceğim ve daha çok ses çıkarması gerektiğini söyleyeceğim ama Bakan bundan pek mutlu olmayacak.

Bir diğer çok önemli konu, hekimler diyor ki: “Biz ne istiyoruz?” Tamam bu kadar dert oldu, insanlar öldü, boğazı kesildi, ciğeri parçalandı, öldürüldü. “Ne istiyoruz?” Diyor ki: “Saygı ve adalet istiyoruz. Bakın, dört şey istiyoruz, saygı ve adalet en önemlisi.” Bu çok ilginç bir şey. Bakın, bunu söyleyen 1.500 insanın niceliğine bakmayın, niteliğine bakın. Bunlar Türkiye’de üniversite sınavında en yüksek puanı olarak tıp fakültesine girmeyi kazanan pırıl pırıl, parlak beyinler, en yüksek puanları alıyorlar. Ondan sonra onların bir kısmı “TUS” denilen sınava giriyor, yüzde 10’u asistan oluyor, çoğu da asistan bunların. Yani bunların üzerinde daha beyin yok Türkiye’de. Bu beyinler diyor ki: “Bizim saygıya, adalete ihtiyacımız var. Yine de caydırıcılık ve güvenlik de önemli.”

Şimdi, AKP milletvekili olan arkadaşlarım ya da Bakan her zaman diyor ki: “Eskiden sistem çok daha kötüydü.” Haklı oldukları noktalar var, doğru, hepimiz yaşadık; sistem daha kötüydü, bilgisayar da yoktu, uçak da yoktu. Hem sistem gelişti hem iyi şeyler yapıldı hem dünya teknolojisi gelişti ve bir noktaya gelindi ama neden şiddet artıyor? Memnuniyet anketleri yaptırıyorsunuz, ciddi rakamlarda olduğunu söylüyorsunuz ama şiddet giderek artıyor ve acımasız, öldüresiye... Öldürüyor artık bu şiddet. O yüzden, bunların mutlaka masaya yatırılması lazım.

Son olarak da “Beyaz Kod”la ilgili bir şey söylemek istiyorum, yeni bir olay sonuçlandı için söylemek istiyorum: Bir aile hekimine bir vatandaş geliyor ve şiddet uyguluyor. Nasıl? Detayı da var ama işte ilaç yazdırmak istiyor, uygun olmadığı söyleniyor ve kapısında da Ersin Arslan’ın resmi var. Dönüp diyor ki: “Boşuna öldürülmedi bu, göreceksin sen.” Doktor da bunu şikâyet ediyor mahkemeye. Şikâyet ettikten sonra da dönüyor diyor ki: “Ben artık bu hastayla mahkemeliğim, tarafsızlığımı kaybettim, bu hastamı devretmek istiyorum.” ve Sağlık Bakanlığı bu hekime uyarı cezası veriyor. Bakın, bunlar somut şeyler. Ondan sonra “şiddete sıfır tolerans” diyoruz. Bunlar, yaşanmış olgular, yaşanmış vakalar. Gazi’de bir müdür, asistan hekime... Yani neredeyse öldürecek yani uzun süre görevine devam ettiriliyor, görevden bile mahkemelik olduğu hâlde alınmıyor ve bir süre sonra kıytırık bir para cezası veriliyor. Bunun yine de cezalandırılması önemli bir şey tabii ama sistem doktoru koruyacağına bu müdürü koruyor; şiddeti uygulayanı koruyor şiddeti göreceğine. Bunlar somut, yargıya intikal eden, Sağlık Bakanlığı tarafından yazılı olarak hekime ceza gönderilen olaylar, o yüzden bunların da mutlaka dikkate alınmasında... “Şiddet artıyor mu?” diye hâlâ düşünen insanlar varsa “Pes.” diyeceğim artık ama neden arttığını da masaya yatırdığımızda bunları da görmemiz gerektiğini düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkürler.

Bu çağırılan arkadaşlarla ilgili Sayın Atıcı küçük bir açıklama yapmam lazım: Hatırlarsanız bir toplantı yaptık ve o toplantıda arkadaşlarımızın önerileri oldu ve hep o öneriler doğrultusunda gittik.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben “kişisel” dedim Sayın Başkanım, kayıtlarda var; “Kişisel olarak bir dahlim yoktur.” dedim yani taraf olmadığımı ifade ettim, yoksa buradan karar çıktığını gayet iyi biliyorum.

BAŞKAN – Yoksa buraya gelen arkadaşların büyük çoğunluğunu ben tanıyor da değilim yani...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Biliyorum efendim, ben “kişisel” dedim.

BAŞKAN – Şöyle eleştiriler de almıyor değilim; sadece bu komisyon üyelerinden değil yani diyelim ki, buraya herhangi bir arkadaşımızı çağırdığımız zaman “Ya, niye onu çağırdınız? Öbürü daha iyiydi” filan diye...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yok, efendim, doğru şeyler değil.

BAŞKAN – Yok, bunlar oluyor ama ben burada...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Efendim, yani üstünüze alınmayın, kayıtlarda var “Kişisel olarak önerim olmadı.” dedim yoksa elbette sizin yönetiminizden kişisel olarak memnunum yani itirazım da yok.

BAŞKAN – Estağfurullah, yani sonuçta...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Arkadaşların da tabii önerileri oldu ama kişisel bir dahlim olmadığını ifade ettim. Buna rağmen yani gelenlerin anlattıklarının mutlaka kayda geçmesi gerektiğini özellikle ifade ettim. Yoksa benim tarafım belli, ben Cumhuriyet Halk Partisi milletvekiliyim, tarafım belli, elbette ki muhalefetim yani benim de bir... Yani, muhalefet olduğum için tarafım ama buraya gelen arkadaşların tamamının ben tarafsız olduğunu, hekim ya da sağlıkçı ya da bilim insanı ya da gazeteci olarak yaşadıklarını, bildiklerini anlattıklarını düşünüyorum. Onları kayda alalım mutlaka dikkatle diye.

BAŞKAN – Tabii tabii onları da alalım.

Şunu da söyleyeyim: Ben birçok araştırma komisyonunu yönettim, farklı arkadaşlarla farklı komisyonlarda çalıştık yani araştırma komisyonlarında illa her şeye mutabık kalacağız diye de bir kayıt da yok.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Mümkünse...

BAŞKAN – Yani nihayetinde yaptığımız işin baktığımız noktadan görünen farklı yönleri olabilir yani benim baktığım noktadan göremeyip sizin gördüğünüz, sizin baktığınız noktadan göremeyip benim gördüğüm hususlar olabilir; bu, birincisi.

İkincisi: Bizim tabii ki kendimize özgü fikirlerimiz, ideallerimiz, ideolojilerimiz ve bakış açımız var yani bunu ben yadsımıyorum yani sonuçta benim baktığım noktadan... Kaldı ki, bu aynı

partinin içinden dahi farklı yönleri bizim evrilmemize de mâni değil. Yani nihayetinde bu, bizim parti programımız, seçim beyannamemiz, Hükûmet Programı'mız vesaire değil yani onlarla ilgili bir grubun kanaatini yansıtır dediğiniz zaman orada aşağı yukarı siyasetçilerin...

Şimdi, bunu da bağışlayın, bunu da söylemek zorundayım: Burada, sonuçta teknik bir çalışma yapıyoruz ve de yaptığımız şeyin şüphesiz, siyasi sonuçları da olacaktır. Nihayetinde, bir siyasetin sorgulanması noktasına da gidebiliyoruz. Bu komisyonda bunu sık sık yaşıyoruz. Bunu da tabii karşılıyorum, yani katılmadığım fikirleri bile tabii olarak dinliyorum. Sık sık tekrarlanan, aynı, biteviye birtakım konuşmaların olduğunu görüyorum ama arkadaşlarıma olan saygımdan dolayı, "Ya, bunu daha önce de konuşmuştuk." filan diye kesmemeye çalışıyorum. Bizim raporumuzda da yani sizin yazılmasını istediğiniz ama benim karşı çıktığım veya bir başka arkadaşın karşı çıktığı hususlar olabilecektir. Aynı partinin içinden de bir arkadaşın kanaatine bir başka arkadaşın katılmadığını da görebileceğiz.

Onun için bu komisyon çalışmasında, yani nihayetinde rapor yazarken çok fazla da birbirimize "Ya illa, bunları törpüleyelim, bak bunu yazalım." filan gibi, çok fazla da kendimizi sıkımsayalım. Yani orada, nihayetinde yazmamız gereken, mutlaka olması gereken diye düşündüğünüz bir şey olabilir. Mesela, bazı sunumlarda -ben o sunumlara zaman zaman farklı zamanlarda bakıyorum- tamamen politik bir düzlem var, yani bu komisyonun esasında konuşmaması veyahut da gündemine gelmemesi gereken bir hususu arkadaşımız getiriyor veya bir başka arkadaşımız, üye sayısının -bilmiyorum Sayın Atıcı o toplantıda var mıydınız- 4-5 bin civarında olduğunu ifade etti, ben ona Resmî Gazete'den kayıtlara bakıyorum 599 olarak çıkıyor. Yani nihayetinde, buna benzer şeyler yaşıyoruz. İlla, birbirimizle ilgili yüzde yüz mutabık kalacağız gibi bir elbiseye girmek zorunda hissetmeyelim, yani hepimiz özgür insanlarız, nihayetinde kanaatlerimizi orada ifade edeceğiz.

Şayet, olmasını istediğiniz ama birçok arkadaşın olmasını istemediği hususlar varsa onları da not yazmaktan da imtina etmeyelim; yani dipnot da yazabiliriz, farklı bir çalışma yöntemi de olabilir. Onun için, rapor aşamasında rahat davranmamızın önemli olduğunu düşünüyorum. Zira, girmesini istediğimiz ama girmediği zaman eksiklik olacağını düşündüğümüz hususu da bizler yazmaktan imtina etmeyelim. Nihayetinde, biz bu çalışmayı şunun için yapıyoruz, ben hep bunu vurguluyorum: Bayrağı bizden sonra teslim alacak olan insanlara bayrağı daha iyi bir noktada teslim edelim.

Tabii ki bir problem var ki bu araştırma komisyonu kuruldu. Araştırma komisyonları bir problem olmayan hususlarda kurulmaz, yani Meclis geleneğinde böyle bir şey yok. Bazı komisyonlar mevcut durumu düzeltmek, bazı komisyonlar geçmişteki durumu irdelenmek ve yeni problemlerin olmaması için, bazı komisyonlar da -İnternet komisyonunda olduğu gibi- geleceğe matuf birtakım öneriler ortaya koyarlar. Onun için, biz burada, gerçekten dostane, fikirlerimize katılmasak bile, birbirimizi üzmeden, kırmadan, dökmeden belli bir noktaya geldik. Bundan sonra da inşallah aynı şeyi yaparız.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bir bakıma “Muhalefet okunu şimdiden hazırlayın.” diyorsunuz yani.

BAŞKAN – Hayır, ben onu demiyorum, yani ben yeterince açık konuştuğumun farkındayım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Biraz acımasız konuştunuz hakikaten yani.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Bir iki şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Çok kısa Hocam.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Şimdi, hakikaten burada, elbette ki farklı siyasi partilerden farklı görüşleri olan insanlar ama burada çok değişik yerlerden gelen, çok değerli konuşmacılar oldu ve bunların ortak olduğu noktalardan da hareketle, bizim de görüşlerimizle birleştirilerek bir şey çıkmasını istiyorum ben de.

BAŞKAN – Tabii, tabii.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Onların görüşleri de... Çünkü onların bir çok görüşleri ortaktı, ortak noktalar vardı, sistemle alakalı şikâyetleri vardı, performansla alakalı şikâyetleri vardı; bunların mutlaka değerlendirilmesi gerektiğini, bu rapora yansması gerektiğini düşünüyorum. Güvenlikle alakalı şikâyetleri vardı ve cezai müeyyidelerle alakalı şikâyetleri vardı, ortak şikâyetler bunlardı diye düşünüyorum. Bakarsak yukarıdan aşağı, bugüne kadar değerli konuşmacıların... Bu ortak akıl doğrultusunda eğer bir şey çıkarabilirsek elbette ki bizim kişisel görüşlerimiz farklı, çok daha farklı olabilir, uça olabilir aynı partiden olsak bile farklı düşünebiliriz, sizin görüşlerinize tamamen katılıyorum ama burada bir ortak akıl doğrultusunda, onların da, sunucuların da, bize sunum yapanların da söyledikleri ortak, birleştikleri noktalar önemliydi. Onları değerlendirsek raporumuzda, iyi olur diye düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Umuyorum, ben de onu umuyorum.

Evet, buyurun.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Başkanım biz ne zaman bir araya geleceğiz? Böyle, birbirimizle kendi düşüncelerimizi böyle bir...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Çalışma programı belirlenir.

BAŞKAN – Şimdi, şöyle: Esasında, Meclisin ne kadar tatil olacağını bilmiyorum, yani bu, bütçeden sonra bir hafta çalışmayacak diye biliyorum.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Yılbaşına kadar çalışmayacak herhâlde Meclis.

BAŞKAN – Nasıl?

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Yılbaşına kadar.

BAŞKAN – Yılbaşına kadar çalışmaz.

Şöyle, uygun bir zaman belirleyelim ve en azından çalışmamızın iskeletini ortaya koyup sonra, orada yazılması gereken şeylerle ilgili bir şey yapalım.

Ben şöyle bir şey yapıyorum, arkadaşlara bunu rica ettim, çıkarıyorlar: Burada sunum yapan herkesin... Tabii, 2 tane önemli konu var: Sebepleri, çözümleri.

Sebepleriyle ilgili, bütün, yani herkes büyük, küçük ne önermişse onların hepsini bir sütunda; ondan sonra, çözümle ilgili hepsini bir sütunda çıkaralım. Herkesin ortak olduğu, mutabık olduğu sebepler, yani milletvekillerimiz de dâhil, herkesin mutabık olduğu çözümler; ondan sonra, herkesin mutabık olmadığı noktalar, mutabık olmadığı çözüm önerileri falan diye, böyle bir çalışma yaptırıyorum. Çünkü burada, herkesin mutabık olduğu şey aslında, o “ortak görüş” diye ifade ettiğiniz şeylerdir. Bir de herkesin mutabık olmadığı şeyler de olabilir, yani bu, sendika olabilir, meslek örgütü olabilir, bir milletvekilimiz olabilir. Bir milletvekilimiz derken de ben, mesela AK PARTİ’den 10 kişiyi 1 kişi olarak görmüyorum, bu gerçekten oradaki herkese bir saygısızlık olur; CHP’den, 4 kişiyi 1 kişi olarak görmüyorum, MHP’den 2 kişiyi 1 kişi olarak görmüyorum, belki bir tek BDP’den, 1 kişiyi 1 kişi olarak görüyoruz, o da yok ortada.

Şimdi, dolayısıyla, bizlerin farklı kanaatleri olabilir çünkü baktığımız açı farklı, geldiğimiz noktalar farklı. Ben dâhiliyeciyim, beyefendi genel cerrah, siz dış hekimisiniz, bir başka arkadaş hukukçu, yani farklı yönlerden bakabilir. Böyle bir çalışma yapıyoruz. Esasında, bilmiyorum tabii, ben bir program vesilesiyle bu hafta sonu Adana’da olacağım, önümüzdeki hafta, hafta boyunca buradayım ama büyük çoğunluğunuz burada değilsiniz herhâlde.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Başkanım, şöyle yapabilir miyiz? Bu yaptığınız sütun, ortak sorunlar, ortak sorunlara karşı tedbir, öneri açısından... Bunun bir nüshasını komisyon üyelerine iletirseniz...

BAŞKAN – Olur, olur.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – ...ve ön çalışma sonrası biz buraya geldiğimizde, başka bir sunum yapan kimse olmaksızın her milletvekilinin -on dakika, on beş dakika, gerekiyorsa 2 toplantı yaparız- bu konudaki düşüncesini önerisini aldıktan sonra, tekrar onu bir ortak havuzdan, ortak bir süzgeçten geçirerek rapora doğru yönlendirmenin daha doğru olacağı kanaatindeyim.

BAŞKAN – Olur, memnuniyetle.

O zaman, Ahmet Bey, bunu o zaman çalışınca...

Bir de bu, bizim bir iskelet var biliyorsunuz, her raporun bir iskeleti vardır, yani olmazsa olmaz birtakım bilgileri, bir de iskeleti vardır. O iskeletle ilgili de bir çalışma yapayım olmazsa, onu da size elektronik ortamda gönderelim. Bu arada işte...

8’i mi dediniz? 8’ine kadar mı çalışmıyoruz?

NURETTİN DEMİR (Muğla) – 8-9, 9-10 gibi, yani olsa da gelmeyenler...

BAŞKAN – Şey yapalım, yani teknolojinin nimetlerinden istifade edelim, biz böyle bir çalışma yapalım.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Yani biz 9-10’unu planlayalım, kendimiz de, herkes yorumlasın.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – 2'si çarşamba tatil olur, bir perşembe kalır; sanki o hafta da yok.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Yok, yok.

İSMALİ TAMER (Kayseri) – Yok, kimse gelmez o hafta.

BAŞKAN – Biz o zaman, 8'inden 15'ine kadar yoğun bir şekilde bu rapor noktasına...

NURETTİN DEMİR (Muğla) – 9-10'unda yoğun çalışalım Başkanım.

BAŞKAN – Hocam, bir şeyi ben kaçırdım da bu aile hekimlerimiz...

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Sıkışma oluyor, ondan dolayı sevk...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Daha cevap hakkı vereceğiz değil mi Doktor Bey'e?

BAŞKAN – Tabii, tabii konuşacağız canım. Bazen biz konuklarımızı unuttur, kendi aramızda konuşuruz Özgür Bey. Sizi unutmadık da...

Şimdi, aile hekimlerinin sevk sistemine geçilmesiyle ilgili, işte, yoğunluktan dolayı geçemedik diye, ben Düzce'den mülhem bir şey söylemişim, o zaman ben müsteşardım, yani sevk zinciri, biliyorsunuz, aile hekimliğinde zorunlu olsun diye bir çalışmamız oldu. Zannediyorum 2006 veya 2007'nin başı olabilir, sevk zincirini zorunlu hâle getirdik ve orada gördük ki aile hekimlerinin sayısı az ama uzman hekimler daha çok ağırlıklı olarak çalıştığı için ve de halkın alışkanlığı da daha çok hastaneye gidip oradan hizmet almak olduğu için orada ciddi bir yığılma oldu ve kısa zaman içerisinde biz o görüşümüzü tekrardan revize etmek zorunda kalmıştık.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Genel manada söylediniz diye düşünüyorum.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Başkanım, şöyle: Bakanın en çok yakındığı nokta oydu, hasta yoğunlukları hastanelerde arttığı için...

Dünkü yemekte de Sayın Bakan, Türkiye'deki sağlık sisteminde hekimlere özellikle çok yoğun bir hasta geldiğini, bundan yakındığını kendisi de bir bakan olarak söyledi, buna çare bulmamamız gerektiğini söyledi ve eğer ki iki konuşmayı birleştirecek olursak bizim, sevk sistemini Türkiye'de artık bir sistem hâlinde oturtmamız gerektiği düşüncesindeyiz.

BAŞKAN – Tabi, doğru.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Burada siyasi ve politik endişeleri artık yavaş yavaş atmak lazım. Yoksa hakikaten iş yoğunluğu çok fazla yani. Yedi dakika diyoruz ama bazen yedi dakika değil, beş dakikaya bile iniyor. Ben kendim dün örnek verdim, 325 hasta baktığımı biliyorum ben, yani o zaman çıldırarak noktaya geliyorsunuz. Yani böyle, bunu mutlaka... Önemli, sevk sistemini Türkiye'de...

BAŞKAN – Hocam, Cemalettin Bey, çok kısa bir şey söyleyin de konuşumuzu da bekletmeyelim.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Ben de aynı şeyleri tekrar etmeyeyim isterseniz o zaman.

Hakikaten bu sistemle, kısırtılmış bir hasta potansiyeliyle beraber hastanelere ve hekimlere bir saldırı gibi, birdenbire 2'lerden, 4'lerden 8'lere çıkıyor hasta müracaatı. Yani bu, hakikaten bir sevk sistemiyle hastanın gerektiği hastanede tedavi edilmesi... Bir sistemdir sağlık, yani böyle, isteyen istediği yere gidemez. Tıp fakültelerinin, araştırma hastanelerinin poliklinikleri sağlık ocağı polikliniğine döndü bu nedenle, "İstediğin yere gidersin." denmekle.

BAŞKAN – Evet, peki.

Teşekkür ediyorum Hocam.

Sayın Liflioğlu buyurun.

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Sayın Başkanım, saygıdeğer milletvekillerim; öncelikle, şunu belirtmek istiyorum: Bizler, 1980 sonrası dönemde doğan gençler -genç hekimler de demeyeyim- oldukça apolitik ve herhangi bir ideolojiye, siyasete karışmamış grubuz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Maalesef.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – İtiraf oldu herhâlde.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Maalesef yani.

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Yani bu iyi olabilir, kötü... Yani böyleyiz, bu bilinen bir gerçek. Biz o şekilde bir eğitim sisteminden geldik, sağ ya da sol, siyasi herhangi bir şeye, amiyane tabirle, bulaşmadık, böyle bir yaşam çizgimiz oldu.

MUZAFFER YURTTAŞ (Manisa) – Biz bulaştık.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Biz de oradan geldik.

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – "Hayatın en hüzünlü anı, mevsimine kapıldığının bahçesinde açabilecek bir çiçek olmadığını anladığın andır." diye bir şiir vardır; biz, hekimlik bahçesinde açabilecek bir çiçek olmak istiyoruz. Ben burada bir elçiyim; kendi fikirlerimi, kendi görüşlerimi değil, topladığımız verileri, arkadaşlarımızın bize yolladığı düşünceleri sizlere ileten biriyim. Yani burada benim esas amacım siyaset yapmak ya da herhangi bir görüşü savunmak ya da eleştirmek değil, olduğu gibi bize iletileni, bizim topladıklarımızı size aktarmak.

Anket konusundaki eleştirileriniz için teşekkür ediyorum. Bunları çok uzun uzun, detaylı konuşabiliriz. Hatta ankette yorum kısmımız da var, o yorum kısımlarını oturup, yarın sabaha kadar okuyup üzerinde tartışabiliriz. Gerçekten, siz de o tartışacak potansiyel de ciddi anlamda var, güzel sonuçlar çıkarabiliriz de.

BAŞKAN – Potansiyel var da vakit yok yalnız.

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Evet, vakit yok; o yüzden, o noktaya birkaç şey haricinde girmeyeceğim.

Daha iyi bir anket öneriniz olursa bunları kendi sosyal medya platformlarımıza koyarak arkadaşlarımızın desteğiyle yapma konusunda her zaman için iş birliğine hazırız. Sonuçta, bizim amacımız, dediğim gibi, siyaset değil; bizim amacımız, sorunlarımızın çözülmesi ve sorunlarımıza akılcı, ortak aklı içeren çözümler bulunması.

Bununla beraber, genç hekimler -yorumlar dâhilinde ve özetinde söylüyorum- şunu istiyorlar; ben bunu daha önce bir Tıpta Uzmanlık Eğitim Kurultayı'nda da söyledim: Çözüm odaklı, diyaloga açık, ancak ideolojik olmayan bir platformda bir araya gelmek istiyorlar. Şimdi, ideolojik deyince tabii, mutlaka eleştiriler gelecek bazı saygıdeğer milletvekillerimizden ama biz sorunlarımızın çözülmesi noktasında ideolojiden biraz daha sıyrılmış bir düşünceye sahibiz. Siz farklı düşünceye sahip olabilirsiniz, ona da saygı duyarız ama bizim önerimiz: En azından bu yaptığımız anketlerin bir temel oluşturup belki ilerleyen dönemde komisyonun daha nitelikli anketler yapması noktasında adım atmasına yol açabilir, belki böyle bir katkımız olabilir, belki kamuoyu, genç hekimler bu noktada...

BAŞKAN – O anketlerinizin yorumlarını filan bizim uzmanımıza gönderin, bize iletin, biz de bakalım yorumlara filan da.

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Tamam, uygundur, yapabiliriz.

Tek bir şey söyleyeceğim, açıkçası bir şey geldi de “Asistan hekimler poliklinikte...” hangi milletvekilimiz söylemişti?

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Ben sormuştum.

Buradaki verilerde asistanların fazla olduğu ama en çok vakanın yaşandığı acil ve poliklinikleri göz önüne aldığımızda o veride bir sorun olabilir.

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – “Şiddet haberleri en çok kimi olumsuz etkiledi?” derken bir önceki slayta bakarsanız “Mevcut şiddet haberleri hekimlik pratiğinizi nasıl etkiledi?” “Hekimlik pratiği anlamında en çok kimleri etkiledi?” Yani bu, şiddet görme anlamında değil, duygusal anlamda, yani sizi nasıl etkiledi genel atmosfer anlamında; o anlamda bir soru.

Şu konuda sayın milletvekilimize katılıyorum, “Hangi anlamda etkiledi?” Bu konuda haklısınız, bunun detaylarını, eğer sizlerin de önerisi varsa koyup, bunu tekrardan arkadaşlarımıza iletip daha detaylı anketler yapabiliriz, bu konuda iş birliğine her zaman açığız.

Önemli olan, çözüm bulmamız ve daha iyi şartlarda hep beraber ilerlememiz. Bu noktada, onu eklemek istiyorum.

Acil ve polikliniklerde de sıklıkla genç hekimler ve asistan hekimler görev yapıyor.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Asistan hekim sayısı kaç?

HEKİMLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ UZM. DR. MEHMET ÖZGÜR NİFLİOĞLU – Türkiye’de asistan hekim sayısı -eğer yanlış değilse, yanlışlıyorsam- 20 bin civarında, 20-25 bin arasında bir rakam. Sayın Komisyon Başkanım belki bu konuda daha doğru bir bilgiye sahip

olabilir. Uzman hekim de -yanlış söylüyorsam düzeltin- 35 bin civarında diye biliyorum, Sağlık Bakanlığına bağlı uzman hekim anlamında. Ama dediğim gibi, acillerde, özellikle büyük hastanelerin acillerinde, eğitim-araştırma hastaneleri acillerinde ve “periferi” dediğimiz yerlerde, yani uç bölgelerdeki acil servislerde çalışan hekim arkadaşlarımız, genellikle yeni atanan ve genç olan hekimler. Bu bağlamda konuyu değerlendirsek daha doğru yaklaşmış olabileceğimizi düşünüyorum.

Ama ben tekrar son önerimi iletiyorum: Meslek örgütü anlamında da bir şey söyleyeceğim, hekim arkadaşlarımız -bu yine, benim kişisel görüşüm değil, o yüzden, hani benim üstüme fazla gelmeyin diye söylüyorum, yapılan yorumları size ilettiğimde de göreceksiniz- Türk Tabipler Birliğinin bazı çalışmalarını doğru bulmakla beraber, çalışma tarzını ve çalışma noktasındaki siyasi bakış açısıyla gitmesini çok doğru bulmuyor. Buna farklı yorum yapabilirsiniz, doğru bulabilirsiniz, bulmayabilirsiniz. Yani daha bir ideolojik olarak yaklaşılması bizim apolitik bir nesil olmamızdan ötürü çok hoş karşılanmıyor; bunu açık yüreklilikle söyleyebilirim, bu noktada benim de fikrim aynı yönde. Bizler, dediğim gibi, 80 sonrası dönemin gençleri olarak ideolojik olmayan ama çözüm odaklı ve direkt, mümkünse sivil toplum örgütleriyle desteklenmiş, Sağlık Bakanlığına bağlı bir mekanizma içerisinde sorunlarımıza çözüm bulma noktasında adım atmanızı arz ediyoruz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Son söylediğinize katılıyorum.

BAŞKAN – Sağlık Bakanlığının verilerine göre, 15 Haziran 2011 tarihli verilerine göre Türkiye’de 64.701 tane uzman varmış, toplam hekim sayısı 115 bin civarında.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Asistan hekim ne kadarmış?

BAŞKAN – 64.701 uzman hekim, 34.230 pratisyen hekim, 20.252 asistan hekim. Bu doktorların 69.442’si Sağlık Bakanlığında, 26.271’i üniversitelerde, 19.628’i özel sektörde çalışıyor. Türkiye’de diş hekimi sayısı 20.326; Sağlık Bakanlığında 6 bin, üniversitelerde 889, özel sektörde 12.703.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – 7 bindi, bazen farklı rakamlar olabiliyor. Sağlık Bakanlığı sayfasında...

BAŞKAN – Yok, Sağlık Bakanının bir yere sunduğu şeyden buldum.

Özgür Bey teşekkür ediyoruz.

Bu ziyareti nasıl yapalım? Benim gitme şansım yok hastaneye, yani başhekim arayabiliriz ama gitmeyi arzu eden arkadaşlar varsa özellikle...

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Bir araştırın Candan Hanım.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Bir öğrenelim.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Mehmet, sen öğren bir, paylaşalım beraber.

BAŞKAN – Olur.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Ben de gideceğim bugün, biraz sonra benim de uçağım var, burada olan arkadaşlar...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bence var ya, bunu en iyi şekilde, telefonla halledelim şimdi.

BAŞKAN – Siz o zaman, komisyon adına başhekimle bir görüşür müsünüz?

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Olur, ararım.

BAŞKAN – Komisyon adına görüşün, yani bizim böyle bir kastımızın olmadığını, daha doğrusu haberimizin olmadığını da ifade edebiliriz, haberimiz de yoktu zaten.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Hekimle de görüşürüz.

BAŞKAN – Hekimle de görüşün.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Hakikaten yoktu, yani beş dakikada olsa uğrayabilirdik belki diye diyorum.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Haberimiz de olmadı ama.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Vakit sınırlıydı.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Vakit çok sınırlıydı.

Teşekkür ediyoruz arkadaşlar.

BAŞKAN – Hepinize mutlu yıllar diliyorum, çok teşekkürler.

Kapanma Saati: 13.20